

§ 10 Świadczenie przysługujące na podstawie ustaw o których mowa w § 9 ust 1, żołnierzom zawodowym oraz funkcjonariuszom Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej, zwolnionym ze służby w okresie od dnia września 1984 r do dnia 31 stycznia 1988 r., zwiększa się miesięcznie dodatkowo o łączną kwotę 2600 zł wpłacaną w dwóch równych ratach po 1300 zł, poczynając od dnia marca 1988 r oraz od dnia 1 września 1988 r

2 Z przepisów § 3 i § 9 ust 2 i 3 stosuje się odpowiednio

3 Przed dokonaniem waloryzacji świadczeń od dnia 1 marca 1989 r w myśl art 6 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym

żołnierzom zawodowym i ich rodzin oraz art 6 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin, podstawa wymiaru emerytury lub renty zostanie zwiększona o kwotę, która zapewni wymiar świadczenia w kwocie uwzględniającej zwiększenie, o którym mowa w ust. 1.

§ 11 Podwyższenie świadczeń następuje z urzędu, z tym że w razie zawieszenia prawa do świadczeń podwyższenie to następuje przy wznowieniu jego wypłaty.

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

23

UCHWAŁA Nr 20 RADY MINISTRÓW

z dnia 1 lutego 1988 r

w sprawie dodatkowego zwiększenia odpisów na zakładowe fundusze socjalny i mieszkaniowy w 1988 r.

W celu zachowania realnej wartości odpisów funduszy socjalnego i mieszkaniowego w związku ze wzrostem kosztów i cen usług socjalnych oraz potrzebą zwiększenia pomocy na cele mieszkaniowe, Rada Ministrów uchwala co następuje

§ 1 1 Upoważnia się upołączone zakłady pracy do zwiększenia, niezależnie od odpisów dokonanych na podstawie ustawy z dnia 24 października 1986 r. o zakładowych funduszach socjalnym i mieszkaniowym w jednostkach gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 39, poz. 192), jednorazowo w 1988 r.

- 1) odpisu podstawowego na zakładowy fundusz socjalny na jednego zatrudnionego o kwotę nie większą niż 3000 zł,
- 2) odpisu podstawowego na zakładowy fundusz socjalny dla pracowników, o których mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 marca 1987 r. w sprawie ustalenia odpisu podstawowego na zakładowy fundusz socjalny dla pracowników zatrudnionych w szczególnie uciążliwych warunkach pracy (Dz. U. Nr 10, poz. 65), do kwoty 2600 zł,
- 3) odpisu dodatkowego na każdego emeryta i rencistę korzystającego z tego funduszu — o kwotę nie większą niż 450 zł,

4) odpisu dodatkowego na zatrudnionego inwalidę I lub II grupy — o kwotę nie większą niż 750 zł, niezależnie od odpisu, o którym mowa w pkt 1,

5) odpisu podstawowego na zakładowy fundusz mieszkaniowy na jednego zatrudnionego — o kwotę nie większą niż 1500 zł.

2. Odpis, o którym mowa w ust. 1, obciąża koszty działalności podstawowej.

3. Przepis ust. 1 nie dotyczy zakładów pracy objętych ustawą z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1985 r. Nr 42, poz. 201 i z 1987 r. Nr 22, poz. 128) oraz nauczycieli i innych pracowników określonych w art. 1 pkt 1—5 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela (Dz. U. Nr 3, poz. 19, Nr 25, poz. 187 i Nr 31, poz. 214 oraz z 1983 r. Nr 5, poz. 33), a także spółdzielni pracy tworzących fundusz socjalno-bytowy na zasadach określonych w art. 275 ustawy z dnia 16 września 1982 r. — Prawo spółdzielcze (Dz. U. Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 39, poz. 176, z 1986 r. Nr 39, poz. 192 i z 1987 r. Nr 33, poz. 181).

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

24

UCHWAŁA Nr 21 RADY MINISTRÓW

z dnia 1 lutego 1988 r.

w sprawie określenia wysokości stałych i okresowych zasiłków pieniężnych z pomocy społecznej.

W celu częściowego uwzględnienia wzrostu wydatków związanych z podwyżką cen osobom pobierającym zasiłki z pomocy społecznej z funduszu gminnego i miejskiego Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Stałe i okresowe zasiłki pieniężne z pomocy społecznej wypłaca się w kwocie 90% najniższej emerytury.

§ 2. Osobom pobierającym zasiłki stałe, zaliczonym do I grupy inwalidów, przysługuje dodatek pielęgnacyjny

w wysokości dodatku pielęgnacyjnego przewidzianego dla emerytów i rencistów.

§ 3. Zasady i tryb przyznawania zasiłków, o których mowa w § 1 i 2, regulują odrębne przepisy.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lutego 1988 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner